

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PARCHETELOR MLITARE
BUCUREȘTI, Bd. Libertății, nr. 12-14 sector 5,
cod poștal: 050706/ 040129; tel. 021/3193833, 021/3193856
fax 021/3193889, e-mail: sesizare@mpublic.ro
Operator date cu caracter personal nr. 3883
DOSAR NR. 32/P/2014

DECLARAȚIE DE MARTOR

Anul 2015 luna 02 ziua 26

Nume: **ANDREI**

Prenume: **ION**

Posesor al actului de **identitate CI, seria DD, nr. 550854, eliberat de**

SPCLER Cornușii, la data de 03.08.2011, C.N.P. 1610520400510.

Numele și prenumele purtat anterior: -

Porecla: -

Data nașterii: anul **1961** luna **05** ziua **20**

Locul nașterii: **Comuna Cornea, județul Dimbovița**

Numele și prenumele tatălui: **ANDREI DUMITRU**

Numele și prenumele mamei: **ANDREI FLOAREA**

Cetățenia: **română**

Starea civilă: **căsătorit**

Situația militară:

Studii: **Școala de subofitieri de miliție de la Câmpina, promoția 1985**

Profesia ori ocupația: **pensionar M.I.**

Locul de muncă: -

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Domiciliul și adresa unde locuiește efectiv (reședința): **Sat Cojasca (com.Cojasca), județul Dâmbovița, Str. Principală nr. 478.**

Adresa aleasă pentru a-i fi comunicate actele de procedură: **Sat Cojasca (com.Cojasca), județul Dâmbovița, Str. Principală nr. 478.**

Calitatea procesuală anterioară în cauză: *martor.*

Raporturile dintre martor și subiecții procesuali principali (*membru de familie sau fost soț al suspectului, inculpatului, persoanei vătămate ori al celorlalte părți din procesul penal, dacă se află în relații de prietenie sau de dușmănie cu aceste persoane: nu se află în raport cu subiecții procesuali principali.*

Dacă martorul este în situația prevăzută de art. 117 alin. (1):

Mi s-a adus la cunoștință că am dreptul de a refuza să dau declarații în calitate de martor și declar că sunt de acord să dau declarație.

Paguba suferită în urma săvârșirii infracțiunii: *nu am suferit paguba.*

Alte date pentru stabilirea situației personale: *fără alte date.*

Mi s-a adus la cunoștință că urmează să fiu audiat în calitate de martor cu privire acțiunile represive și sistematice desfășurate împotriva lui URSU GHEORGHE EMIL în perioada când acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist.

Mi-a fost adusă la cunoștință obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-mi-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă, precum și celelalte dispoziții prevăzute de art. 120, art.125 și art.130 din C. proc. pen.

Înainte de a fi ascultat ca martor am depus jurământul religios/declarația solemnă:

"Jur că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. Așa să-mi ajute Dumnezeu!" _____ (semnătura martorului).

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

"Mă oblig că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu." _____ *(semnătura martorului.)*

Declar următoarele:

Mi-au fost prezentate declarațiile date de mine în 23.11.1993, 20.10.2000 și 06.02.2002 în legătură cu decesul lui Gheorghe Ursu, declarații pe care le mențin în totalitate.

În ce privește prezenta cauză precizez următoarele:

Am absolvit Școala de subofițeri de miliție Câmpina în anul 1985 și, începând cu luna septembrie 1985, am fost încadrat la Compartimentul arest-transfer al Direcției cercetări penale din cadrul Inspectoratului General al Miliției. Am activat la Compartimentul arest până în anul 1991 când am fost trecut în corpul ofițerilor și am fost transferat la Serviciul judiciar în cadrul aceleiași direcții.

Atunci când eu m-am încadrat ca subofițer la Compartimentul arest al Direcției cercetări penale, respectiv în luna septembrie 1985, șeful arestului era Creangă Mihail iar șeful Direcției cercetări penale era Tudor Stănică.

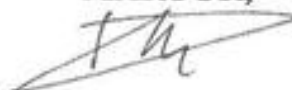
Eu am fost încadrat ca subofițer supraveghetor și exercitam atribuții de pază și supraveghere a arestaților, iar uneori făceam parte și din escorta care însoțea arestații la alte instituții (instanțe, parchete etc.).

Planificarea serviciilor de supraveghere arest era întocmită de șefii de schimb cu aprobarea conducerii arestului. Serviciul de pază se executa în trei schimburi: schimbul 1 - orele 06.00-14.00, schimbul 2 - orele 14.00-20.00, schimbul 3 - orele 20.00 - 06.00. Existau trei posturi de pază dispuse după cum urmează: postul nr. 1 în zona camerelor 1-17 (amplasate pe holul mare al clădirii), postul nr. 2 în zona camerelor 18-23 și postul nr. 3 în zona camerelor 24-35 (arestul mic, denumit „Catanga”). Din câte îmi aduc eu aminte, camerele amplasate pe holul mare (cele de la 1 la 17) se întindeau la demisolul clădirii, inclusiv în partea de clădire în care își avea sediul Direcția a VI-a a securității cercetări penale. Îmi aduc aminte exact că în capătul holului era camera

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

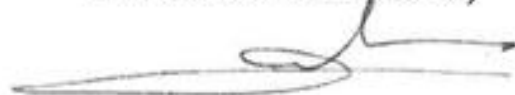
șefilor și de acolo strigam uneori la bufet să ne mai aducă apă sau ceva de mâncare; menționez că bufetul funcționa într-un corp mic de clădire amplasat chiar la intrarea în sediul Direcției a VI-a a securității. Din câte știu eu, arestul securității era deasupra arestului miliției și doar în partea de clădire ocupată de Direcția a VI-a a securității. În legătură cu aceste aspecte am întocmit o schiță de mână pe care o voi anexa prezentei declarații.

Astăzi mi s-a adus la cunoștință că eu am efectuat serviciul de pază în zona camerelor de deținere după cum urmează: 21 și 29 septembrie 1985, 1, 2, 3, 4, 5, 18, 23 și 27 octombrie 1985, respectiv 1, 2, 10, 11, 12, 13, 14, și 17 noiembrie 1985.

Din câte îmi aduc eu aminte, la vremea respectivă în momentul în care era adusă o persoană pentru a fi introdusă în arest se proceda în felul următor: aceasta era condusă în biroul șefului de schimb unde se efectua percheziția corporală amănunțită și controlul bagajelor; de asemenea, se efectua și o examinare medicală sumară. Șeful de schimb întocmea formalitățile de introducere în arest; respectiv procesul-verbal de încarcerare, iar arestatului i se atribuia un număr, număr cu care acesta se apela ulterior pe perioada încarcerării, fiind interzis a se folosi numele sau prenumele persoanei arestate. Cel încarcerat era introdus într-o cameră de deținere în funcție de cele decise de anchetator și cu aprobarea șefului arestului; de asemenea, mutarea ulterioară a unui arestat dintr-o cameră în altă se făcea numai cu aprobarea șefului arestului sau a șefului direcției.

La intrarea în serviciul de pază, indiferent de schimbul în care lucram, șeful de schimb care intra în serviciu, împreună cu șeful de schimb care ieșea din serviciu, însoțiți de subofițerii de pază din posturile respective, respectiv cel care intra și cel care ieșea din serviciu, verificau fiecare cameră de deținere, în sensul că se descuia ușa camerei, subofițerul care intra în schimb și cel care ieșea din schimb intrau efectiv în camera de deținere, însoțiți de șeful de schimb care intra în serviciu, se făcea apelul arestaților, se verificau paturile din cameră

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

și gratiile de la ferestre; după aceea, ușa camerei se încuia și în același mod se proceda cu fiecare cameră de deținere. De fiecare dată participau cei doi șefi de schimb însoțiți de subofițerii din posturile respective.

În situația în care în camerele de deținere existau incidente sau arestații aveau anumite solicitări, eu deschideam vizeta de la ușa camerei de deținere și vedeam despre ce e vorba; în funcție de situația respectivă, anunțam printr-o sonerie șeful de schimb care decidea ce măsuri trebuie luate. Arăt că, niciodată ușa camerei de deținere nu era descuiată și deschisă de către subofițerul supraveghetor din postul respectiv, fiind obligatoriu ca acesta să mai fie însoțit, fie de un alt subofițer, fie de șeful de schimb. Îmi aduc aminte că, atunci când am efectuat serviciile în zona camerelor 18-23, respectiv 24-35, eu, ca subofițer supraveghetor, nu aveam cheile de la ușile camerelor, iar în măsura în care era nevoie ca un arestat să fie scos din cameră, trebuia să anunț șeful de schimb care venea cu cheia de la ușa camerei sau trimitea un alt subofițer.

Din câte rețin, camerele din zona arestului mic, zona „Catanga” erau mai mici celelalte și aveau ferestre mai mici.

După o perioadă de timp, din discuțiile cu unii colegi, am aflat că în camerele de deținere exista tehnică de ascultare, dar nu știu dacă în toate camerele și în care anume dintre acestea; după părerea mea, în spate, adică în zona arestului mic, nu cred că era tehnică de ascultare în camere.

Nu știam pentru ce faptă a fost arestat Gheorghe Ursu, îmi aduc aminte că acesta a fost la un moment dat încarcerat într-una din camerele de deținere ale arestului mic, fiind în aceeași cameră cu alți doi arestați Clită Marian și Radu Gheorghe. Rețin că Gheorghe Ursu era o persoană mai în vârstă, destul de liniștit și știu că puteai să stai de vorbă cu el, spre deosebire de ceilalți arestați cu care nu aveai ce vorbi. Mi-aduc aminte că în câteva rânduri Gheorghe Ursu a solicitat la vizeta camerei să-i dau foc pentru țigară, eu chiar m-am mirat de acest lucru, pentru că știam că nu fumează și atunci am realizat că cere focul

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

pentru Clită și Radu Gheorghe, chiar m-am uitat pe vizor și am văzut când aceștia își aprindeau țigările.

În perioada în care eu am efectuat serviciile de pază pe zona camerei în care era încarcerat Gheorghe Ursu nu au fost incidente în camera lor de deținere.

Îmi aduc sigur aminte că odată sau de două ori, atunci când eram în serviciu, în schimbul 3, la ieșirea din serviciu Gheorghe Ursu a solicitat să fie condus la cabinetul medical; nu știu și nu-mi aduc aminte dacă acesta a și fost dus la cabinetul medical.

În acea perioadă, pentru ca un arestat să fie scos din camera de deținere și dus la anchetă se proceda după cum urmează: șeful de schimb sau un alt coleg din schimbul respectiv, venea cu bonul de scoatere la anchetă la subofițerul aflat în postul respectiv, se descuia ușa camerei de deținere, arestatul respectiv era scos încătușat din cameră după care era condus către biroul de anchetă; știu că eu, ca subofițer supraveghetor, nu aveam voie să părăsesc postul, însoțirea arestatului la biroul de anchetă o făcea fie șeful de schimb, fie un alt coleg.

Astăzi mi s-a adus la cunoștință că, în conformitate cu evidențele de la dosar, în zilele de 3 octombrie 1985, când eu am fost de serviciu în schimbul 2, pe camerele 1-17, respectiv în ziua de 11.11.1985, când am fost de serviciu în schimbul 2, pe camerele 24-35, Gheorghe Ursu a fost scos la anchetă. Arăt că, eu nu l-am condus pe acesta la biroul anchetatorului și s-a procedat în modul descris de mine anterior, dar nu mai știu care coleg l-a condus la biroul de anchetă.

Nu știam atunci pentru ce fapte și cine era ofițerul care îl ancheta pe Gheorghe Ursu.

Mi-aduc aminte că într-una din zile, colegului meu Palamariu Florinel, care era șef de schimb i s-a făcut rău și a fost învoit, acesta fiind în acea zi în schimbul 1. Rețin că i-am ținut eu locul ca șef de schimb, două -trei ore, până la terminarea serviciului. Astfel, când am intrat în biroul șefului de schimb am

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

văzut că pe masă se afla un dispozitiv cu vârful ascuțit în sus în care se înfigeau bonurile de scoatere la anchetă ale arestaților, dispozitiv pe care îl știam. Mi-a atras însă atenția că pe birou se afla un bon de scoatere la anchetă întocmit pe numele lui Gheorghe Ursu, dar care era deosebit față de cele ale miliției, în sensul că acest bon avea o dungă, de la stânga la dreapta, undeva în colțul din stânga sus, parcă de culoare albastră. Am luat acest bon și l-am infipt alături de celelalte și atunci am sesizat această diferență, fiindcă celelalte bonuri, inclusiv cel de deasupra nu aveau această dungă. Nu-mi aduc aminte dacă pe acest bon era trecut și numele anchetatorului, nu-mi aduc aminte camera de anchetă care era scrisă pe acest bon, dar sigur a fost întocmit pe numele arestatului Gheorghe Ursu.

Nu-mi aduc aminte dacă, în timpul serviciilor mele, Gheorghe Ursu a fost scos la anchetă la solicitarea organelor de securitate; așa cum am declarat anterior, eu nu l-am condus niciodată pe Gheorghe Ursu la biroul anchetatorului, chiar dacă acesta a fost scos la anchetă pe timpul serviciilor mele eu nu am părăsit postul de pază, Gheorghe Ursu fiind însoțit de un alt coleg.

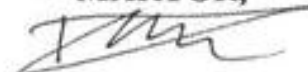
Arăt că, atunci când eu eram de serviciu nu am văzut în zona camerelor de deținere vreun cadru de securitate.

Precizez încă o dată că, în zilele de 10,11,12,13, 14 noiembrie 1985, atunci când am fost de serviciu, în zona camerelor de deținere unde se afla Gheorghe Ursu, acesta nu a raportat vreo problemă medicală și nici mie nu mi s-a părut a fi ceva în neregulă cu el. Ce-mi aduc aminte este faptul că la următorul serviciu, când eram în tura de noapte, am constatat că Gheorghe Ursu nu mai era în camera de deținere și chiar am întrebat pe Clită și Radu Gheorghe unde este „inginerul”, referindu-mă la Gheorghe Ursu, aceștia spunându-mi că a fost dus la spital fiindcă i s-a făcut rău. E i-am întrebat de unde i s-a făcut rău așa dintr-o dată, în ideea că până atunci nu spusese niciodată nimic, la care Clită și cu Radu Gheorghe mi-au spus că pe Ursu Gheorghe l-au dus la spital fiindcă îl

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

durea stomacul. La câteva zile am auzit că Ursu Gheorghe a decedat la Spitalul Penitenciar Jilava.

După decesul acestuia, din câte știu eu, nu s-a făcut nici o anchetă internă cu privire la acest eveniment.

Alte amănunte nu mai cunosc.

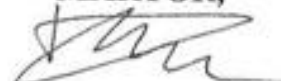
Declarația a fost luată între orele 09.45 și 11.45.

Declarația nu a fost înregistrată audio/audio video.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

26.02.2015
ANDREI ION
[Signature]

